

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.838 van 10 november 1998
in de zaak A. 79.211/XII-1487.**

In zake : Jan REYSKENS,
wonende te AS,
Steenweg 91/1

tegen :

de provincie LIMBURG.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jan REYSKENS op 3 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provincie Limburg d.d. 22 april 1998 om de heer MICHOT aan te stellen als technisch beambte-conciërge bij het Provinciaal Centrum voor Vorming van Overheidspersoneel (PCVO) met als gevolg de opzegging van de overeenkomst met ondergetekende (en zijn echtgenote) als conciërge van de PCVO";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 25 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van bestuurssecretaris S. VOS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1.1. Verzoeker en zijn echtgenote zijn door de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg met ingang van 1 september 1996 aangesteld als conciërges van het Provinciaal Centrum voor Vorming van Overheidspersoneel (hierna PCVO genoemd). Zij vervullen deze functie op basis van een conciërge-overeenkomst voor onbepaalde duur die zij met het provinciebestuur van Limburg hebben gesloten.

1.1.2. Met ingang van 28 april 1997 wordt verzoeker door de bestendige deputatie tevens aangesteld als technisch beambte (klusjesman) van het Provinciaal Centrum voor Vorming van Overheidspersoneel. In die functie wordt hij tewerkgesteld op basis van een arbeidsovereenkomst voor gesubsidieerde contractuelen. Deze overeenkomst wordt gesloten voor een bepaalde duur,

aanvankelijk van 28 april 1997 tot en met 27 oktober 1997, vervolgens hernieuwd voor de periode van 28 oktober 1997 tot en met 31 december 1997.

1.2. Nadat de functie van technisch beambte-conciërge is opgenomen in het personeelsbehoeftenplan van het PCVO beslist de bestendige deputatie op 11 december 1997 de examenprocedure aan te vatten voor een contractuele aanwerving via "een verkorte procedure" in de voornoemde functie.

1.3. In afwachting van het resultaat van die procedure wordt de tijdelijke aanstelling van verzoeker als gesubsidieerde contractueel nogmaals verlengd, namelijk van 1 januari 1998 tot "de datum van bekendmaking van de resultaten (van) het examen".

1.4.1. Het aanwervingsexamen waaraan vier gegadigden deelnemen, heeft plaats op 4 maart 1998. Het omvat twee delen, een "praktische proef" (het beantwoorden van schriftelijke vragen die te maken hebben met de functie van technisch beambte bij het Provinciaal Centrum voor Vorming van Overheidspersoneel) en een "mondelinge proef". Beide proeven worden op 50 punten gequoteerd. Om te slagen moeten de kandidaten voor elk van de twee proeven ten minste 50 % van de punten behalen en in het totaal ten minste 60 punten op 100.

Blijkens het proces-verbaal van de examenverrichtingen behalen verzoeker en Peter MICHOT 70 punten op 100. De andere deelnemers behalen 50, respectievelijk 30/100.

HOUBEN Jan	30/100
MICHOT Peter	70/100
MULLER Peter	50/100
REYSKENS Jan	70/100

1.4.2. Het bijgevoegde verslag van de examenjury vermeldt volgende beoordeling van de beide geslaagde kandidaten :

"-de heer Peter MICHOT

Deze kandidaat maakte als persoon de vlotste indruk. Hij was behoorlijk communicatief en was minzaam in de omgang. Op vlak van inzichten van het werk scoorde hij goed tot zeer goed. Hij kon logisch een jaarplanning opstellen en had tijdens de praktische proef oog voor essentiële minpunten of gebreken in en rond het PCVO.

Zijn antwoorden waren kort, bondig, to the point.

Minder positief is dat hij alleenstaand en jong is, wat toch een aantal consequenties meebrengt naar de conciërge-taak. Ervaring leert dat ondersteuning door een partner belangrijk is in deze functie. Daarenboven wil hij vanuit zijn jeugdige overmoed iets te veel 'de held' uithangen in kritische situaties. De jury is er van overtuigd dat hij de klusjesman-taak zeker aankan (en misschien wel als beste van alle kandidaten) en dat zijn tekorten en inzichten op vlak van conciërgetaken kunnen worden bijgeschaafd.

-de heer Jan REYSKENS

Deze kandidaat was wat stroever. Zijn communicatie was eerder defensief. Zijn inzichten in de klusjestaken waren goed, wat logisch is gezien hij deze functie nu uitoefent. Wat wel opviel, was dat hij taken of gebreken die anderen hadden opgemerkt tijdens de praktische proef niet had opgemerkt. Mits begeleiding en ondersteuning zal hij de klusjestaken goed uitvoeren, maar eigen initiatief of inzicht ontbreken bij hem.

Op vlak van de conciërge-taken daarentegen komt hij over als iemand die dit goed tot uitvoer brengt en plichtsbewust is. Hij heeft goede inzichten in wat hij moet doen in kritische situaties. Hij is rustig en gedecideerd en zal routinematig deze conciërge-taak opnemen. Mede dankzij de steun van zijn partner kan men op hem rekenen. Van alle kandidaten was hij voor deze deeltaak de meest geschikte persoon".

1.5. Op 22 april 1998 beslist de bestendige deputatie Peter MICHOT met ingang van 1 augustus 1998 "tot en met de statutaire invulling van deze functie" aan te stellen als technisch beambte - conciërge van het Provinciaal Centrum voor Vorming van Overheidspersoneel.

In het aanstellingsbesluit stoelt de bestendige deputatie haar keuze ten voordele van Peter MICHOT op de volgende overwegingen :

"(...)

Overwegende dat 2 kandidaten de vereiste 60 % behaalden en dus geslaagd zijn voor het examen;

Overwegende dat deze 2 kandidaten over het geheel van de proeven volgend resultaat behaalden :

- de heer Peter MICHOT 70/100
- de heer Jan REYSKENS 70/100

Overwegende dat volgens het verslag van de examenjury de heer Peter MICHOT het best beantwoordt aan het profiel van klusjesman en zich kon inpassen in de functie van conciërge en daardoor beter geschikt leek voor deze functie in vergelijking met de andere geslaagde kandidaat;

Overwegende dat door het betere profiel van de heer MICHOT de ervaring van de heer Reyskens als niet relevant wordt beschouwd;

(...)"

1.6. Op grond van de overweging onder meer "dat de functie technisch beambte - conciërge die in het personeelsbehoefteplan is voorzien, één functie is en bijgevolg niet kan worden opgesplitst in een functie technisch beambte en een functie conciërge", beslist de bestendige deputatie in dezelfde vergadering tevens om de conciërge-overeenkomst op te zeggen die het met verzoeker en zijn echtgenote heeft gesloten. De opzegtermijn vangt aan op 1 mei 1998 en eindigt op 31 juli 1998.

1.7. Met op 24 april 1998 ter post aangetekend verzonden brieven worden verzoeker en zijn echtgenote ervan in kennis gesteld dat de bestendige deputatie een andere kandidaat heeft aangesteld, "omdat (die) volgens het verslag van de examenjury het meest geschikt was", en dat zodoende hun conciërge-overeenkomst dient te worden beëindigd.

1.8. Met een brief van 19 mei 1998 dient verzoekers vakbond, in zijn naam optredend, tegen de aanstelling van Peter MICHOT tot technisch beambte - conciërge een bezwaar in bij de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Verzoeker blijkt op dat bezwaar geen antwoord bekomen te hebben.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van de motiveringsverplichting vervat in de wet van 29 juli 1991 doordat volgens de hem gedane mededeling de keuze van MICHOT verantwoord wordt door de verwijzing naar een verslag van de examenjury dat hem evenwel niet medegedeeld is; dat hij verder ook aanvoert dat uit het verslag van de examenjury niet blijkt welke de concrete redenen zijn geweest voor de keuze van MICHOT;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat de bestreden beslissing uitvoeriger gemotiveerd is dan wat verzoeker zegt en dat daarmee zeker voldaan is aan de vereisten van de wet van 29 juli 1991 omdat er verwezen wordt naar de vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten zoals die vervat is in het proces-verbaal van de examenjury, en omdat, aangezien MICHOT en verzoeker in het examen dezelfde score hadden behaald, de keuze is gebeurd op grond van elementen die voorkwamen in het verslag van de examenjury; dat zij vervolgens opmerkt dat verzoeker op 24 april 1998 en op 11 mei 1998 het dossier van de bestreden benoeming ingezien heeft en er toelichting bij gekregen heeft, dat hij dus alle elementen kent die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen zodat hij er geen belang bij heeft zich te beklagen over de schending van de formele motiveringsverplichting; dat zij tenslotte betoogt dat uit het

verslag van de examenjury wel degelijk goede redenen blijken om MICHOT boven verzoeker te verkiezen omdat MICHOT voor de taak van klusjesman het best scoorde terwijl verzoeker, hoewel hij reeds ervaring op dat vlak bezit, toch geacht werd zelfstandig initiatief en inzicht te missen en omdat MICHOT wel minder goed dan verzoeker scoorde voor de taak van conciërge maar dat hij zich, ondanks zijn jonge leeftijd, toch in de functie zou kunnen inpassen en zijn tekorten verbeteren;

3.3.1. Overwegende dat de verwerende partij er blijkbaar niet toe gekomen is aan verzoeker de volledige inhoud, met name alle motieven, van het bestreden besluit ter kennis te brengen; dat zij dan ook slecht geplaatst is om aan verzoeker, die zijn uiteenzetting baseert op wat de verwerende partij hem heeft medege-deeld, het verwijt te richten dat hij nalaat naar alle in de bestreden beslissing zelf neergeschreven motieven te verwijzen;

3.3.2. Overwegende dat het niet mededelen aan een betrokkene van alle motieven die in een beslissing vermeld zijn een schending uitmaakt van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat evenwel, bij gebrek aan belang, die schending niet ontvankelijk kan aangevoerd worden door de adressaat van een beslissing die blijkt toch kennis gekregen te hebben van de motieven die in de beslissing zijn vermeld of die, meer nog, blijkt te gelegener tijd, d.w.z. op het ogenblik dat hij zich beraadde over een eventueel verzet tegen de beslissing, kennis gehad te hebben van de motieven die het bestuur daadwerkelijk in aanmerking genomen heeft;

Overwegende dat in dit geval verzoeker ter terechtzitting niet heeft betwist dat, zoals de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteengezet heeft en zoals in het verslag van het bevoegde lid van

het auditoraat geargumenteed is bijgevalen, hij "volledige toelichting (en) inzage" heeft gekregen bij de bestreden beslissing, bij de motieven ervan en bij de stukken die eraan ten grondslag liggen, meer bepaald het verslag van de examenjury; dat hij in zijn tweede middel trouwens precies aangeeft waarom hij de door het bestuur in aanmerking genomen redenen meent te kunnen betwisten; dat zodoende vast lijkt te staan dat verzoeker de mogelijkheid heeft gehad om met kennis van zaken aan te tonen waarom volgens hem de motieven die volgens het bestuur de beslissing ondersteunen, niet gegrond zijn; dat het middel onontvankelijk is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de ontstentenis van deugdelijke motieven aanvoert; dat volgens hem uit geen element van het dossier blijkt waarom de voorkeur gegeven moest worden aan Peter MICHOT aangezien, nu zij beiden 70 % van de punten behaalden op het examen, het bestuur een keuze moest maken op basis van andere objectieve en pertinente criteria; dat hij betoogt dat hij reeds ervaring bezit als conciërge en als klusjesman bij het PCVO en dat hij daar steeds plichtsbewust en tot ieders tevredenheid gewerkt heeft terwijl Peter MICHOT niet die ervaring heeft en daarenboven als alleenstaande niet beantwoordt aan het profiel van conciërge; dat hij van oordeel is dat hij duidelijk grotere aanspraken op de benoeming kan doen gelden;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de keuze voor MICHOT steunt op redelijke en aanvaardbare elementen die steun vinden in het verslag van de examenjury, waaruit een voorkeur voor MICHOT en zeker geen grotere aanspraken van verzoeker blijkt; dat volgens haar het verslag er blijk van geeft dat MICHOT op een punt waarop hij minder goed scoort - het conciërgewerk- nog kan verbeteren terwijl datzelfde verslag ten aanzien van het punt waarop verzoeker minder

goed scoort - gebrek aan initiatief en inzicht bij het klusjeswerk- niet diezelfde verwachting in het vooruitzicht stelt en terwijl de conclusies van het verslag op dat vlak niet onredelijk zijn vermits zij overeenkomen met de door verzoeker behaalde scores bij een eerdere evaluatie uit 1997; dat zij ook betoogt dat de grotere ervaring van verzoeker niet opweegt tegen het betere profiel van MICHOT aangezien het examen precies betrekking had op taken die verzoeker zelf reeds geruime tijd moest uitvoeren terwijl hij, hoewel op dat vlak dus bevoordeligd, geen beter examenresultaat heeft behaald;

4.3.1. Overwegende dat verzoeker en Peter MICHOT in het examen hetzelfde cijfer hebben behaald; dat de verwerende partij haar keuze dan ook moest steunen op andere elementen; dat zij daarvoor beschikte over een verslag van de examenjury waarin de proef van de beide kandidaten becommentarieerd en bepaalde aspecten van de persoonlijkheid belicht werden; dat verzoeker dat verslag inhoudelijk niet betwist;

Overwegende dat in het juryverslag verzoekers kwaliteiten als conciërge in het licht worden gesteld, maar dat hem ten aanzien van de taken van klusjesman gebrek aan initiatief en inzicht wordt verweten, zulks op grond van de vaststelling dat hij tijdens de examenproef een aantal taken of gebreken niet heeft opgemerkt terwijl anderen dat wel hebben gezien en terwijl de proef zich nochtans op hem goed bekend terrein afspeelde; dat in hetzelfde verslag de kwaliteiten van MICHOT als klusjesman sterk worden geaccentueerd terwijl de minpunten die zich in zijn hoofd op het vlak van de conciërgetaken aandienen en met name zijn jeugdige overmoed door de jury voor remediëring vatbaar worden geacht;

Overwegende dat de bestreden beslissing uit die gegevens van het verslag het besluit heeft getrokken

dat Peter MICHOT het best beantwoordt aan het profiel van klusjesman, dat hij zich in de functie van conciërge kon inpassen en dat "de ervaring" waarop verzoeker boogt precies om reden van het betere profiel van MICHOT "niet relevant" is;

4.3.2. Overwegende dat, indien de ervaring waarop verzoeker zich beroept, in principe van aard zou kunnen zijn om hem, in geval de examenresultaten van de kandidaten niet wezenlijk verschillen, een zekere voorsprong toe te kennen, zulks te dezen niet het geval moet zijn omdat verzoeker zijn ervaring reeds heeft kunnen benutten ter gelegenheid van het examen dat precies betrekking had op de taken die hij sinds geruime tijd uitvoerde; dat aldus, nu verzoeker er niet is kunnen toe komen, zelfs mede steunende op die ervaring, de jury van zijn betere geschiktheid voor de functie te overtuigen, de verwerende partij er is kunnen van uitgaan dat die ervaring verzoeker geen enkele voorsprong op de andere kandidaten kon bezorgen en, meer zelfs, dat zij terecht heeft besloten dat die ervaring "als niet relevant" kon worden beschouwd;

4.3.3. Overwegende dat, geplaatst voor het verslag van de jury, de verwerende partij haar beoordelingsbevoegdheid niet overschreden lijkt te hebben door MICHOT de betere van verzoeker te achten wegens het remedieerbare van zijn zwakke punten ten aanzien van de functie van conciërge, impliciet daarmee het gebrek aan inzicht en initiatief van verzoeker ten aanzien van de functie van klusjesman in het licht stellend; dat daarbij ook opgemerkt moet worden dat uit het profiel van de conciërge in het PCVO, zoals dat door de verwerende partij uitgetekend is, geenszins blijkt dat alleenstaanden minder geschikt worden geacht voor de betrekking bij zoverre dat de verwerende partij niet verplicht was een doorslaggevende waarde te hechten aan

de aandacht die de examenjury voor die problematiek heeft gevraagd;

4.3.4. Overwegende dat de verwerende partij met de in de beslissing neergeschreven motieven binnen het kader van de conclusies van de examenjury is gebleven; dat die motieven ook volstaan om de voorkeur voor MICHOT op verzoeker te rechtvaardigen; dat het middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat geen van de ingeroepen middelen ernstig kunnen worden genoemd; dat de vordering tot schorsing om die reden verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien november 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS

A. VANDENDRIESSCHE.